

РЕШЕНИЕ

№ 21579

гр. София, 29.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11516** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес]0, ап.107 срещу решение на директора на ТП на НОИ С. -град № 1040-21-644/27.10.2023 г., потвърждаващо разпореждане №РВ-3-21-01428739/13.09.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 КСО при ТП на НОИ- С.- град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО, на В. И. Б. е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 28.04.2016 г. до 26.07.2016 г. в размер на 2645,97 лв.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие и при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че неправилно и необосновано решаващият административен орган е приел, че са налице нормативно регламентирани предпоставки по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получени суми за осигурителни плащания, поради представени нови документи и данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Поддържа, че доколкото от представените още в хода на административното производство документи, по

несъмнен начин се установява валидно възникнало и съществувало трудово правоотношение между него и работодателя „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД, доколкото до прекратяване на трудовия договор на 25.07.2016 г. е осъществявал трудова дейност, за която е получавал дължимото му се трудово възнаграждение. Поддържа, че неправилни са изводите на органа, че жалбоподателят няма качество на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с чл. 10, ал. от КСО. Сочи неучастие в извършената проверка на осигурителя. На следващо място се твърди, че вземанията са погасени по давност съгласно чл. 115 КСО. В съдебно заседание жалбоподателят е представяван от адв. Н., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. -град, в съдебно заседание чрез упълномощен юрисконсулт и в депозираните писмени бележки, претендира отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

От 10.09.2015 г. В. Б. е назначен по трудово правоотношение в дружеството „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД /приложена е трудова книжка, трудов договор № 0015 от 10.09.2015 г. с уговорено основно трудово възнаграждение в размер на 2900 лв./ и осемчасов работен ден. Договорът е прекратен със заповед № 0010 от 25.07.2016 г. /л. 122/ Жалбоподателят извършвал дейност на длъжност "монтажник, панели/формовани блокове".

В хода на съдебното производство е разпитан един свидетел, който дава показания относно полагането на труд от страна на жалбоподателя в „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД за периода от септември 2015 г. до юни 2016 г. С оглед допуснатото оспорване по реда на чл. 193 от ГПК е изготвена СГРЕ за доказване автентичността на подписите, положени за работодател, видно от заключението на която подписите върху Трудова книжка; Заповед за прекратяване на трудов договор №0010/25.07.2016 г.; Трудов договор № 0015/10.09.2015 г., Удостоверение образец УП-2 изх. № 38/28.07.2016 г., изд. от „Роял плюс“ ЕООД и Удостоверение образец УП-3 изх. № 39/28.07.2016 г., изд. от „Роял плюс“ ЕООД, не са положени от управителя на „Роял плюс“ ЕООД- В. В..

От „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД са били представени в ТП на НОИ С. – град удостоверения приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощите от държавното обществено осигуряване, с данни относно правото на парично обезщетение на В. И. Б. по болнични листове № E20164905033, за период на временна неработоспособност 28.04.2016 г. до 27.05.2016 г. (л. 44), № E20164905272 за период на временна неработоспособност 28.05.2016 г. до 26.06.2016 г. (л. 46) и № E20165922089 (л. 48), за период на временна неработоспособност 27.06.2016 г. до 26.07.2016 г. От осигурителя са подавани данни като за осигурено лице по трудов договор с отразени дни в болнични. Въз основа на декларираните данни по реда на НПОПДОО на жалбоподателя е изплатено парично обезщетение в размер на 2645,97 лв.

Със Заповед № ЗР-5-21-01072227/09.02.2022 г. (л. 54) и Заповед № ЗР-5-21-00728408/27.02.2022 г. (л. 55) е възложено извършването на проверка по разходите на ДОО на осигурителя „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД, завършила с Констативен протокол № KB-5-21-01084319/04.03.2022 г. (л. 56). Съгласно установеното в него, от

ТД на НАП е постъпил сигнал с вх. № 1042-21-76/02.10.2018 г. за осигурителя „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД, като е посочено, че дружеството не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон за времето от м.01.2016 г. до м.12.2016 г., която да предполага назначени лица по трудови правоотношения за изпълняването ѝ. Посочено е, че дружеството има задължения за задължителни осигурителни вноски, за периода м.01.2016 г. до м.12.2016 г. в размер на 51790,99 лева.

В отговор на изпратено от ТП на НОИ искане за предприемане на действия по компетентност, органите по приходите извършили проверка, при която констатирани, че дружеството има подадени по електронен път ГДД по чл. 92 ЗКПО за периода 2014 – 2016 г. с деклариранни приходи, разходи и счетоводен резултат. Дружеството няма регистрирани фискални устройства. Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО били подавани по електронен път с КЕП от Б. Г. С., няма данни за подадени искания за издаване на удостоверение А1 от „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД, съответно няма издадени удостоверения А1 или постановени откази за издаване на удостоверения относно приложимото осигурително законодателство.

От органите по приходите била извършена и проверка за факти и обстоятелства /ПУФО/.

След справка в информационната система на НОИ било установено, че управител и едноличен собственик на капитала е Б. В., гражданин на Република С. и живущ в Република С.. С пълномощно от 01.09.2014 г. Б. В. е упълномощил лицето Б. Г. С. да представлява „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД пред всички държавни, общински и частни институции с цел осъществяване на стопанска дейност на дружеството. За лицето Бори В. не се установява регистриран ЛНЧ и адрес на територията на Република България.

До адреса на дружеството са били изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-00467733/2018 г. до седалището на адреса на дружеството, върнати с гриф "непознат". Изпратени са повторно до адреса по седалище на дружеството, като писмото е върнато с гриф „Получателя се е преместил на друг адрес“. Изпратени са задължителни предписания № ЗД-1-21-00737827/20.03.2020 г. до адреса на пълномощника Б. С., но писмото е върнато с гриф „непотърсена“. Установен е контакт по телефона с офиса на „ССП Капитал“ ООД, но служителка неколкократно обяснява, че Б. Г. С. отсъства. Извършено е посещение от контролни органи при ТП на НОИ С. -град до седалището на дружеството. На място е установена сграда със заключена входна врата с механично отключване/заключване и ограничен достъп чрез индивидуален кодиран чип, като контакт с управителя или упълномощеното лице не е осъществен.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че са подадени уведомления за сключени трудови договори с 19 лица за периода м. 09. 2014 г. до м. 03. 2016 г. Правоотношенията на три лица са прекратени с уведомления по чл.62, ал.5 КТ до м.08.2015 г., за останалите са подадени уведомления за прекратено правоотношение през м.12.2016 г. Лицата са били назначавани на длъжности –монтажник панели формовани блокове, зидар, шпакровчик, дърводелец, директор мениджър човешки ресурси.

Установено е също така, че в отчета за приходи и разходи за 2016 г. не са деклариранни никакви суми, всички колони са празни- нетни приходи от продажби, разходи за персонал, разходи за суровини, материали и външни услуги, други разходи и др., по партидата на регистър "Приходи" няма данни за внесени осигурителни вноски по

фондовете на ДОО в общ размер на 51790,99 лв.

Изчислено е, че по реда на НПОПДОО са изплатени парични обезщетения по представени приложения № 9 и чрез дружеството – осигурител са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване и злополука нетрудова за периода м. 01. 2016 г. до м. 12. 2016 г., включително на жалбоподателя В. И. Б..

На 04.03.2022 г. са издадени задължителни предписания № 3Д-1-21-01084329/04.03.2022 г., изпратени до „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД, за заличаване на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО общо за 20 лица. В т. 3 на задължителните предписания фигурира и жалбоподателя. Задължителните предписания са изпратени до седалището на дружеството, върнати с гриф "преместен". Задължителни предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ. Същите не са оспорени и са влезли в законна сила. В тази връзка данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, подадени от името на „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД, са заличени служебно.

Предвид така установените нови данни, е прието от органите по осигуряването, че В. Б. не е бил осигурено лице по смисъла на КСО. С Разпореждане № РВ-3-21-01418739/13.09.2023 г., издадено от длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3 и ал. 4 КСО в ТП на НОИ – С.-град е разпоредено В. И. Б. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 28.04.2016 г. до 26.07.2016 г. в размер на 2645,97 лв. Разпореждането е обжалвано с жалба вх. № 1012-21-944/26.09.2023 г. (л. 37) по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното Решение № 1040-21-644/27.10.2023 г. е отхвърлил жалбата като неоснователна, като е възприел от фактическа страна същите обстоятелства и е достигнал до същите правни изводи, като длъжностното лице, издало разпореждането.

Решение № 1040-21-644/27.10.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 14.11.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне (л. 36).

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "д" КСО разпорежданията за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4 КСО се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба оспореното решение е издадено от компетентен орган (Заповед № 1712/17.08.2015 г. – л. 35), при спазване на изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърляне на жалбата. Предвид приложената на л. 40 Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТО на НОИ, от компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане.

Според чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, като възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно

плащане.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е получил парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периодите от 28.04.2016 г. до 27.05.2016 г., от 28.05.2016 г. до 26.06.2016 г. и от 27.06.2016 г. до 26.07.2016 г., в размер на общо 2645,97 лв.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството "осигурено лице". Легална дефиниция на за осигурено лице е дадена в § 1, т. 3 от ДР на КСО – "физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски". Според разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква в деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването /. Органът по осигуряването е мотивирал становище, че жалбоподателят не е бил осигурено лице, тъй като не е извършвал трудова дейност, а осигурителят по същество не е осъществявал икономическа дейност. Съдът приема този извод за обоснован и напълно кореспондиращ на събраните в хода на административното производство доказателства.

За осигурителя се установява, че за спорните периоди няма никакви данни за извършвана от „РОЯЛ ПЛЮС“ ЕООД дейност. Не е спорно, че за периода от м. 01. 2016 г. до м. 12. 2016 г. не са внасяни осигурителни вноски, като липсват доказателства за упражнявана трудова дейност и за изплащане на възнаграждения на работници/служители. Такива не са представени и от жалбоподателя. Представените копия на трудови договори не доказват изпълнението им, а удостоверените в трудовата книжка обстоятелства следва да се считат опровергани от данните, установени от органите по приходите и органите по осигуряването. Законодателят е поставил изискване по отношение началната дата на осигуряването и това е датата на започване на трудовата дейност. Извършването на дейност е фактически въпрос и за отговор на въпроса дали такава е осъществявана следва да се съобразят всички налични по делото доказателства. Анализът на събраните по делото доказателства не позволява да се направи извод, че жалбоподателят е извършвал трудова дейност. Разпитаният свидетел не разколебава изводите на органа, доколкото показанията му са еднопосочни и не се подкрепят от другите събрани по делото доказателства и това обстоятелство не води до еднозначен извод за реално осъществявана трудова дейност. Същият извод се отнася и до представената в хода на съдебното дирене СГрЕ с оглед установеното, че подписите под изследваните документи не са автентични и не принадлежат на управителя на дружеството.

Изследвани в съвкупност, наред с данните, установени от органите на ТП на НОИ, те водят до категоричен извод, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност. В подкрепа на този извод е обстоятелството, че дружеството не е осъществявало дейност през процесния период.

Неоснователно в жалбата се твърди, че Б. е санкциониран за неправомерно поведение на дружеството – осигурител. Разпореждането за възстановяване на неоснователно получената сума не представлява санкция по смисъла на закона, а възстановяване на

законосъобразното положение, действало преди неоснователното подаване на данни за осигурено лице, въз основа на които без основание са изплатени парични обезщетения при настъпване на осигурителен риск.

Основателно е обаче възражението за изтекла давност. Спорните по делото периоди обхващат периодите от 28.04.2016 г. до 27.05.2016 г., от 28.05.2016 г. до 26.06.2016 г. и от 27.06.2016 г. до 26.07.2016 г. Съгласно чл. 115, ал. 1 КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. Така при действието на правилото по чл. 115, ал. 1 КСО, за вземанията за 2016 г. давностният срок започва да тече от 01.01.2017 г., следователно са погасени по давност, считано от 01.01.2022 г.

В обобщение, административният орган е обосновал липсата на реално извършвана трудова дейност и правилно е приел, че за спорните периоди жалбоподателят няма качеството осигурено лице, поради което правилно е разпоредено връщането на неоснователно получените суми. С оглед обаче възражението на длъжника, правото на държавата да изисква връщане на неоснователно получените суми е погасено по давност по отношение на обезщетенията, изплатени за периодите 28.04.2016 г. до 27.05.2016 г., от 28.05.2016 г. до 26.06.2016 г. и от 27.06.2016 г. до 26.07.2016 г. В този смисъл решението е незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява основателна и следва да бъде уважена за сумата от 600 лева, заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно Договор за правна защита и съдействие от 20.11.2023 г./л. 6/.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-644/27.10.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане №РВ-3-21-01428739/13.09.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 КСО при ТП на НОИ- С.- град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО, на В. И. Б. е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 28.04.2016 г. до 26.07.2016 г. в размер на 2645,97 лв.

ОСЪЖДА ТП на Националния осигурителен институт, [населено място], [улица] да заплати на В. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап.107 сумата от 600 лева, разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

Съдия:

